

Islamofobie?

(Humo 3939/08, 1 maart 2016, p. 58-152)

Niet alle meningen zijn evenveel waard. Wanneer je wasmachine defect raakt, zal iedereen in het gezin wel een mening hebben over de oorzaak, maar wanneer de technicus je wasmachine opengooit, zal hij je vertellen wie er gelijk had: ‘Het was inderdaad de waterpomp.’ De andere meningen zullen onwaar en vooral onbruikbaar blijken te zijn. Levensbeschouwingen zijn uiteraard moeilijker op hun juistheid te toetsen, maar je kunt er niet naast kijken dat oprechte mensen in de meest verschillende, vaak tegenstrijdige dingen geloven. De oprechtheid waarmee mensen geloven, is geen garantie voor de inhoud van wat ze geloven. In vroeger tijden was het sommigen al opgevallen dat niet elk geloof het bij het juiste eind kan hebben. Gezien het belang van het onderwerp probeerden de diverse fracties elkaar te overtuigen van hun visie. Met dat ‘proberen te overtuigen’ is het behoorlijk uit de hand gelopen – denk maar aan de godsdienstoorlogen. De conclusie was uiteindelijk dat we best met zijn allen afspreken dat iedereen mag kiezen aan welke zin of onzin hij voorlopig de voorkeur geeft. Dat noemen we godsdienstvrijheid, en daar zijn we behoorlijk tolerant in. Maar ook die tolerantie botst op grenzen. Meisjes lastigvallen omdat ze geen hoofddoek willen dragen, vinden we niet kunnen. Niet mogen autorijden omdat je een vrouw bent, vinden we lachwekkend. En een vrouw negeren omdat ooit werd geadviseerd dat ‘het beter ware haar met een bijl het gezicht te doorklieven dan haar de hand te schudden’, vinden we al helemaal van de religieuze pot gerukt. Is dat een teken dat we islamofob geworden zijn? Neen, in Europa zijn we vooral allergisch voor onzin geworden.

Jean-Marie Decuyper, Zoersel